

til nu ved 3die Behandling paamy at forelægge dem til Afgjørelse, saa meget mere som det forekom os, at der paa enkelte Punkter syntes at være nogen Opfordring til at se, hvorledes Lovforslaget nu i det Hele var blevet, og derefter at rette en Afstemning, som muligens ikke har været fuldstændig klar, da den foretoges forrige Gang. Der er nogle Punkter, som vi ikke have anset det for rigtigt at vende tilbage til, og deriblandt er navnlig Spørgsmaalet om Aktiekapitalens Bessaffenhed og det forrige Gang saa stærkt debaterede Spørgsmaal, om det var rigtigt at kræve, at der i Stedet for Aktier, paa hvilke der kun var indbetalt visse Procent, skulde træde Aktier, som vare fuldt indbetalte. Efter den Maade, hvorpaa dette Spørgsmaal blev afgjort ved Afstemningen forrige Gang, have vi anset det for rigtigt at frafalde vore Forslag i den Retning. Men jeg maa dog gjøre endnu et Par Bemærkninger om dette Punkt. Det forekommer os at maatte være en aldeles afgjort Sag, at, dersom Landmandsbanken kommer til at trænge til flere Penge end de 2,400,000 Rd., som nu ere indbetalte, saa vil den nye Kapital alene kunne reises derved, at man indkalder Resten af Aktieløbet, altsaa de 60 pCt., og at der ikke for Banken anstændigvis kan blive Tale om at søge sin Kapital forøget derved, at der udstedes nye Aktier med kun delvis Indbetaling, førend alle de gamle ere fuldstændig indbetalte. Der er saa meget mere Opfordring til at forudsætte dette, som det fremgaar af en Bevægelse, som for Tiden finder Sted i Tydskland, at man omsider ogsaa der er kommen til Indsigt om, hvilke Misligheder der følger med Grundlæggelsen af Aktieselskaber paa Basis af en saadan delvis Indbetaling af Kapitalen. Jeg skal særlig oplyse, at i Österrig, hvor netop denne Art Forretninger har været dreven i et meget stort Omfang og desværre ledsaget af et lige saa udstrakt Spil paa Börserne, er Ministerraadet nu i Færd med at udarbejde et Reglement for alle fremtidige Koncessioner, hvorved det da vil blive bestemt, at der ikke vil blive givet nogen Koncession paa Bankinstituter, medmindre Aktiernes Minimum er 200 Gylden, og medmindre Aktierne ere fuldt udbetalte, samt

at der for Handels- og industrielle Foretagender vel vil kunne gives Koncession, som forudsætter, at der skal være indbetalt 40 Rd. af Aktierne, men kun med den Reservation, at den nominelle Kapital da skal indkaldes indenfor en bestemt Frist eller dog være fuldstændig sikret. I de Motiver, som ledsage denne Beslutning, fremhæves dette udtrykkelig, at det overfor „det Uvæsen og de Misbrug“, som den hidtidige Methode har medført navnlig i Retning af Børspekulation, er blevet anset for nødvendigt at træffe en saadan Foranstaltning, som ikke vil lægge nogen Hindring i Veien for det sunde og sikre Forretningsliv, men kun danne en gavillig Dæmning imod Børspekulationer, som altid ende med at kræve store Offre, fortrinsvis blandt dem, der mindst kunne bære det. — Derimod have vi stillet nogle Forslag, som jeg haaber ikke ville møde nogen Indsigelse hos det ærede Thing, da de i Virkeligheden stræbe at opfylde de Anskuelser, som forrige Gang bleve fremførte fra forskjellige Sider. Det første af dem angaar det fra Sagens første Drøftelse her saa stærkt fremhævede Spørgsmaal om at holde alt muligt Lotterispil borte fra Landmandsbankens Hypothekobligationer. Den Form, hvori denne Tanke forrige Gang var udtrykt, fandt ikke Billigtelse, og derfor have vi nu valgt en ny Redaktion for den samme Tanke, en Redaktion, hvorfor vi for Resten skyldte at takke den høitærede Indenrigsminister, og som vi haabe er af den Bessaffenhed, at den ikke vil lægge Hindringer i Veien for enhver berettiget Virksomhed fra Bankens Side, medens den paa den anden Side vil yde den Garanti, som man har ønsket mod, at de forskjellige Laan blive bragte i Forbindelse med Lotterigevinster og derved komme til at træde fjendlig op mod en Tanke, som vor Lovgivning paa forskjellig Maade har udtalt. Det andet af vore Underændringsforslag tilfigter at faae gjort en Rettelse i en Bestemmelse, der forrige Gang blev vedtagen; vi have lovet at fjerne de Indsigelser, som sidst bleve reiste mod Formen af vort Forslag. Ændringsforslaget siger derhos udtrykkelig, at de Revisorer, som ansættes ved Banken, og hvis aarlig afgivne Beretning skal gøres tilgængelig saavel for Aktionærerne